

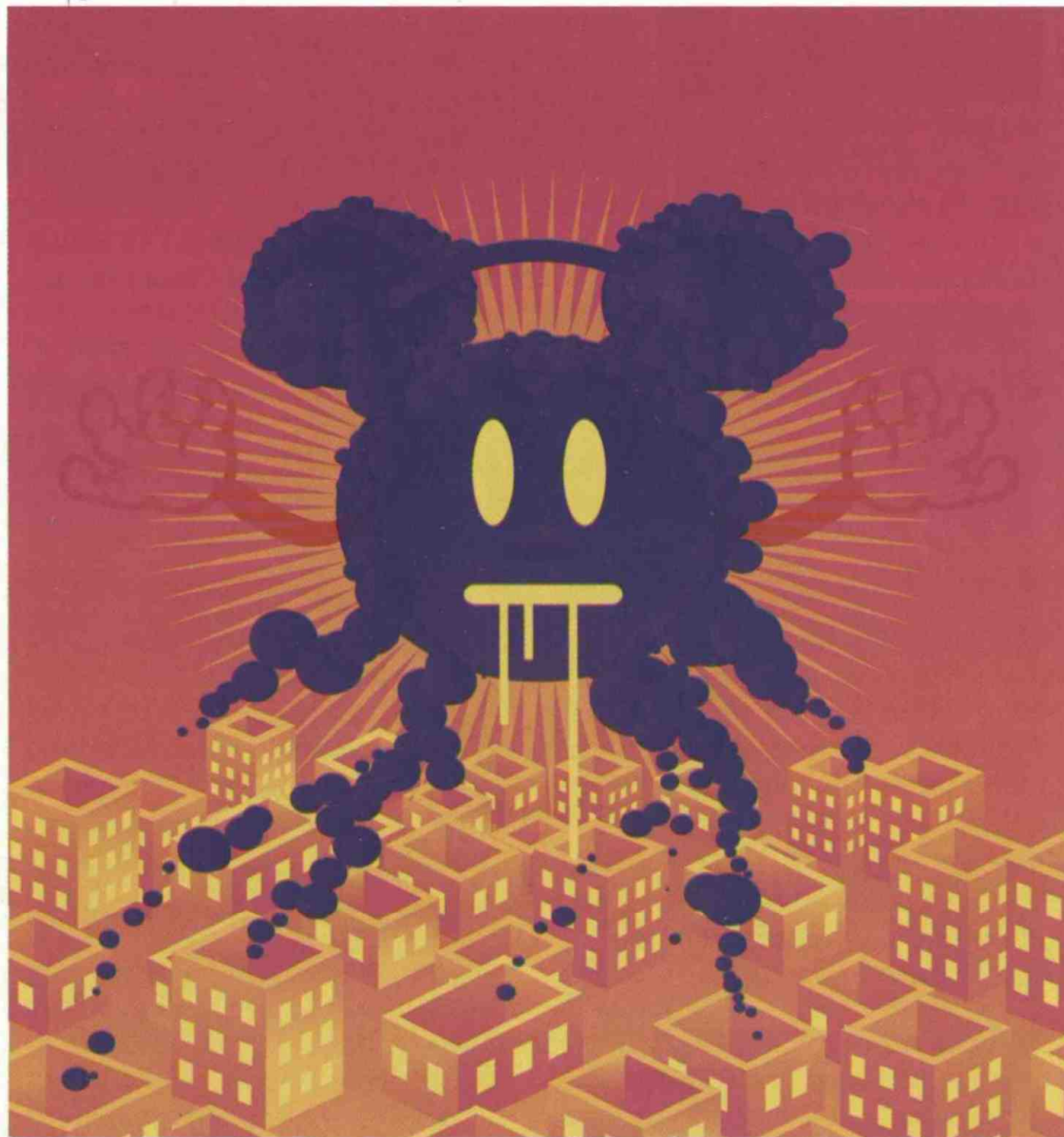
XIV 4.2 2012

Mateusz Pakuła

MIKI MISTER DJ

1680

im. J. OSTERWY w GORZOWIE WLKP.
sezon 2012/2013
Dyrektor Naczelny i Artystyczny
Jan Tomaszewicz

reżyseria: Jan Peszek

Mateusz Pakuła

foto: Michał Zawada

Dramatopisarz i dramaturg, ukończył dramaturgię na Wydziale Reżyserii Dramatu w PWST w Krakowie.

Jego debiutancka sztuka „Biały Dmuchawiec” znalazła się w finale pierwszej edycji konkursu o Gdyńską Nagrodę Dramaturgiczną i przez jury owego konkursu została uznana za najlepszy debiut roku. W 2010 roku nakładem Fundacji SPLOT ukazał się zbiór jego dramatów pt. „Biały Dmuchawiec”. „Pięć sztuk teatralnych” - znalazły się w nim sztuki: „Biały Dmuchawiec” (prapremiera - Teatr Osterwy w Lublinie, reż. K. Babicki, 2010), „Miki Mister DJ”, (finalistka IV edycji konkursu o Gdyńską Nagrodę Dramaturgiczną, planowana prapremiera - Teatr Miejski w Gdyni, reż. A. Olsten, 2012), „Księżę Niezłom” (prapremiera - Teatr Jaracza w Olsztynie, reż. J. Pawłowska, 2011), „Donkiszot” (prapremiera - Teatr Dramatyczny w Warszawie, reż. M. Podstawny, 2010) oraz „Marcin wieczny Artur”.

W kwietniu 2012 roku Fundacja SPLOT wydała kolejne jego książki - dyptyk dramatyczny „Na końcu łańcucha” - w skład którego wchodzi sztuki: „Na końcu łańcucha” (prapremiera - Teatr Osterwy w Lublinie, reż. Eva Rysová, 2012) i „Na końcu łańcucha II”, „Twardy gnat, martwy świat” - oraz zbiór „Kowboj Parówka i trzy inne sztuki”, w którym oprócz tekstu tytułowego, napisanego wspólnie z dwunastoletnim bratem, Marcinem, znalazły się: „Wejście Smoka. Trailer” i „Konrad Maszyna” (prapremiery obu sztuk - Teatr Łaźnia Nowa w Krakowie, reż. B. Szydłowski, 2011) oraz „Plemniki w kosmosie”, sztuka napisana na zamówienie Wrocławskiego Teatru Lalek. Dla tego teatru napisał również sztukę „Sło” (reż. J. Peszek, 2009).

Jako dramaturg współtworzył spektakle: „Dwanaście stacji” wg poematu Tomasza Różyckiego (Stary Teatr w Krakowie, reż. Eva Rysová, 2010), „Komedia”, „Szczęśliwe dni”, „Ostatnia taśma Krappa” (Teatr Kochanowskiego w Opolu, reż. P. Świątek, 2011) oraz spektakl dla dzieci „Co w trawie piszczy” (Wrocławski Teatr Lalek, reż. R. Kasiukiewicz, 2009). Jest również autorem adaptacji „Wrońca” Jacka Dukaja (Wrocławski Teatr Lalek reż. J. Peszek, 2011).

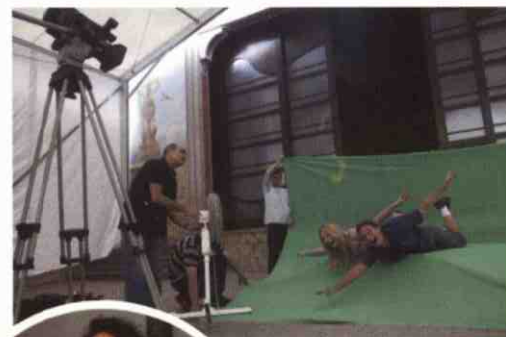
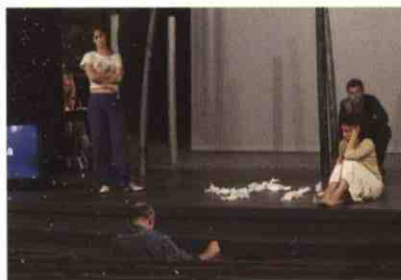
Nominowany do nagrody TVP Kultura "Gwarancje Kultury" za najbardziej obiecujący debiut 2010 roku (za zbiór „Biały Dmuchawiec”, „Pięć sztuk teatralnych”). W 2010 roku otrzymał Stypendium Twórcze Miasta Krakowa w dziedzinie literatury.

Mateusz Pakuła „Miki Mister DJ”. Mister znany tyle co pan, lub zwycięzca konkursu piękności. DJ znaczyć może didżeja lub Don Juana. Pakuła z upodobaniem dekonstruuje znane mity, osadzając je we współczesnym świecie. Nasz Miki to osiedlowy Don Juan. Śledząc losy próbujemy rozwiązać zagadkę powodzenia u kobiet poznając jednocześnie część ich natury,

wraz z nim zaczynamy rozumieć jak mikra jest granica między kłamstwem i prawdą, światem rzeczywistym a wirtualnym. Mam nadzieję, że wspólnie z zespołem Teatru Osterwy przygotowaliśmy spektakl, który nie tylko Państwa nie zanudzi, ale i nie pozostawi obojętnymi.

Jan Peszek

Kampania „Obudź się”

Miasto Gorzów realizuje co roku Miejską **Kampanię Edukacyjno – Informacyjną „Obudź się”**, która ma na celu przeciwdziałanie uzależnieniom i wszelkim przejawom wykluczenia społecznego. W tym roku odbywa się jej dziesiąta edycja.

Inicjatywa kierowana jest przede wszystkim do dzieci i młodzieży, obejmuje swoim zasięgiem także nauczycieli, rodziców i sprzedawców napojów alkoholowych. Ideą przedsięwzięcia jest zachęcenie młodych osób do konstruktywnego spędzania wolnego czasu, rozwijania swoich pasji, zainteresowań, talentów oraz popularyzowanie stylu życia wolnego od nałogów. Zadaniem kampanii jest również ograniczenie sprzedaży alkoholu osobom nieletnim poprzez rozpowszechnianie materiałów edukacyjno – profilaktycznych wśród osób dorosłych oraz organizowanie szkoleń dla sprzedawców napojów alkoholowych.

W ramach działań kampanii uczniowie gorzowskich szkół uczestniczą w następujących przedsięwzięciach, m.in.: bezpłatnych spektaklach teatralnych dla młodzieży przygotowywanych przez Teatr im. Juliusza Osterwy w Gorzowie Wlkp.; Przeglądzie Twórczości Młodych Talentów; wakacyjnych warsztatach kulturalnych pod nazwą „Jazda cooltura”; konkursach międzyszkolnych, np. teatralnym, literackim, fotograficznym; rodzinnych festynach profilaktycznych.

Głównym organizatorem kampanii jest Wydział Spraw Społecznych Urzędu Miasta Gorzowa Wlkp. Jego działania wspierają: Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, gorzowskie organizacje pozarządowe, instytucje kulturalne, placówki oświatowe.

gorzów
PRZYSTAŃ

Zadanie zostało sfinansowane z budżetu
miasta Gorzowa Wlkp. w ramach
X Miejskiej Kampanii Edukacyjno-Informacyjnej
„Obudź się”

Wywiad z Tatianą Ostaszewską-Mostak,
psychoterapeutką na temat uzależnienia od komputera.

/Wysokie obcasy/

Joanna Sokolińska: Jak to się dzieje, że człowiek tak traci kontrolę nad sobą, że nie zauważa, że dzieci nie chodzą do szkoły, albo żąda rozwodu, by mieć łatwiejszy dostęp do internetu?

Tatiana Ostaszewska-Mosak, psychoterapeutka: Mechanizm jest taki jak przy wszystkich uzależnieniach, zaczyna się od chęci spróbowania czegoś nowego. I to nic złego, gorzej, gdy to zaczyna zastępować inne aktywności, prowadzi do utraty kontaktu z rzeczywistością. Zaburza się widzenie świata, trudno ocenić, co jest normalne, a co już nie. Człowiek daje się wciągnąć do świata wirtualnego, który satysfakcjonuje go bardziej niż realny. I tam doświadcza tego, czego powinien doświadczać wśród nas: emocji, wyzwań, możliwości sprawdzenia się.

Dlaczego?

Komputerowy świat daje poczucie bezpieczeństwa, bo w nim panujemy nad wszystkim - ktoś zrani, coś nie wyjdzie, można to przerwać. A w życiu często tracimy kontrolę nad tym, co nas spotyka. Internet pozwala łatwo się dowartościować - można się kreować, być ideałem, czego nikt z wirtualnych znajomych nie zweryfikuje. To daje krótkotrwałe, ale silne poczucie satysfakcji. Uzależniony internauta czuje, że wreszcie żyje tak, jak zawsze chciał. Tyle że to nie jest naprawdę.

Gdzie jest granica? Jak poznać, że coś jest już ze mną nie tak?

Gdy zauważymy brak równowagi pomiędzy różnymi formami aktywności, to jest to silny sygnał. W tym przypadku wydłużanie czasu spędzanego przy komputerze. Warto słuchać życzliwych ludzi. Jeśli mówią, że się zmieniliśmy, że czują się zaniedbywani - trzeba te informacje przeanalizować. Gdy pojawiają się głosy, że zaczynamy zawałać terminy czy zaniedbywać obowiązki, to już najwyższy czas, aby zacząć przeciwdziałać uzależnieniu (...)

Co decyduje, że ktoś uzależnia się akurat od komputera?

Nie ma wiarygodnych badań, które wskazywałyby na zależność pomiędzy np. typem osobowości czy temperamentu a wyborem narkotyku. Jakaś rolę odgrywają tu geny (np. większe ryzyko uzależnienia od alkoholu u dzieci alkoholików), ale również doświadczenia w dzieciństwie. Nie bez znaczenia jest też wpływ mediów i kultury, moda. Coś jest bardziej akceptowane w niektórych środowiskach (np. marihuana - tak, heroina - już nie, albo internet - tak, seks - nie). Ważna jest łatwość dostępu - szybciej możemy się uzależnić od czegoś, co mamy w zasięgu ręki, niż od czegoś, do czego dotrzeć jest trudno. Człowiek jest wygodny.

Czy może się uzależnić ktoś, kto normalnie funkcjonuje, nie ma kłopotów z nawiązywaniem dobrych relacji, nie jest nieśmiały, kocha i jest kochany?

Uzależnienie zawsze jest sygnałem o jakichś brakach w życiu. Mogą one dotyczyć różnych aspektów, ale zaryzykuję stwierdzenie, że człowiek zdrowy psychicznie, dbający o higienę psychofizyczną dnia codziennego, potrafi uchronić się przed uzależnieniem. Każdy ma kontakt z komputerami, z internetem, a jednak nie każdy się uzależnia. Nie sądzę, żeby na przykład Janina Ochojska uzależniła się od internetu.

Czemu nie?

Bo jest silna, aktywna, bo realizuje się w inny sposób. Uzależnia się ktoś, kto ma duże potrzeby, wielkie pragnienia i jednocześnie nie ma pomysłu, jak je zaspokoić(...)

MIKI MISTER DJ

Mateusz Pakuła

reżyseria:

Jan Peszek

scenografia:

Robert Rumas

kostiumy:

Julia Kornacka

muzyka:

Marek Zalewski, Paweł Czyrka

realizacja filmowa:

Romuald Liszka, Marek Dziedzic

asystent reżysera:

Beata Chorążykiewicz

inspicjent-sufler:

Iwona Hauba

OBSADA:

Beata Chorążykiewicz
Matka Mikiego

Adrianna Góralska
Agata

Bogumiła Jędrzejczyk
Maria

Anna Łaniewska
Stara, Cipa, Jakaś Baba

Edyta Milczarek
Ona

Karolina Miłkowska-Prorok
Siostra Mikiego

Małgorzata Paprocka
Julita

Kamila Pietrzak-Polakiewicz
Jowita

Marzena Wieczorek
Julia

Paweł Caban
Casanowa

Jarosław Książek
Miki

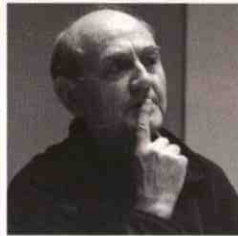
Jan Mierzyński
On

Artur Nelkowski
Jezus

Cezary Żołyński
Konferans

Jan Peszek

Aktor teatralny i filmowy, nazywany „wiecznym anarchistą”.

W rodzinie aktora krąży anegdota, jakoby w dziadku Jana kochała się słynna aktorka Rita Hayworth. „Dowiedziałem się tego od ostatniej żyjącej ciotki” – opowiadał Jan Peszek - „Dziadek był bosko przystojnym facetem. Mieszkał w Chelsea w USA, gdzie prowadził zakład fryzjerski - może jedną z jego klientek była Hayworth na początku swojej kariery? Trudno się dziwić, że się w nim zakochała. Rita musiała mieć bardzo dobry gust”.

„Jestem chłopcem z prowincji. Osiemnaście najszcześniejszych, beztrudnych i radosnych lat spędziłem w górach, uprawiając wszelkie możliwe sporty i nie przyjmując do wiadomości, że życie może boleć”.

„Byłem przede wszystkim leniwy, bujałem w obłokach. Tak naprawdę w ogóle się nie uczyłem, poza jednym przedmiotem (...) biologią. Miałem świetnego pedagoga, który potrafił tak mnie zainspirować, że całymi dniami kolekcjonowałem najbardziej zjawiskowe okazy flory i fauny. Pamiętam jego rozpacz, kiedy dowiedział się, że będę zdawał na wydział aktorski, że nie zostanę biologiem”.

Studia aktorskie ukończył w 1966 r. w krakowskiej PWST. Został przyjęty na te studia z listy rezerwowej - nie dziwiło go to, gdyż – jak sam przyznał po latach - „nie pasował do tego artystycznego środowiska - był prowincjuszem, marzycielem i sportowcem”

„Noszę w sobie przejmujące poczucie tymczasowości. Jestem na chwilę, ale ta chwila stanowi dla mnie wartość. Chcę ją przeżyć jak najlepiej. Dlatego nieustannie szukam ludzi, którzy mnie zachwycają i intrygują. W swoich uczuciach potrafię być i infantylny, i dziecięcy... Nie zamierzam się przeciwko temu buntować. To mój kapitał. Ludzki”.

Robert Rumas

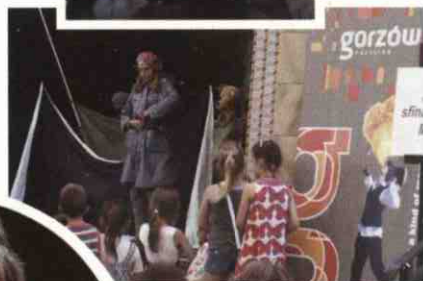
Artysta, kurator, projektant przestrzeni wystawieni-
niczych. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w
Gdańsku (1991). W Polsce prezentował swoje prace
m.in. w: Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki, Centrum
Sztuki Współczesnej w Warszawie, Muzeum Sztuki w
Łodzi, Muzeum Narodowym w Warszawie. Brał udział w
wielu prestiżowych wystawach świata, m.in. w: Kunst-
und Ausstellungshale w Bonn, Moderna Musset w Sztokholmie, Centrum
Sztuki Współczesnej w Moskwie, Kunsthalle w Wiedniu, Berlinie i
Hamburgu. Zdobywca stypendiów: Fundacji Batorego (1993), Polloc-
Krasner Foundation w Nowym Jorku (1998), Ministerstwa Kultury (2003,
2006) Autor scenografii do spektakli Romualda Wiczy-Pokojskiego („Kiedy
przyjdą podpalić dom, to się nie zdziw”, Demirskiego, Teatr Wybrzeże,
2006), Igi Gańczarczyk („Całopalenie” Loher, Teatr Nowy w Krakowie,
2009; „W małym dworku” Witkacego, Teatr im. Kochanowskiego w Opolu,
2010), Moniki Strzępki („Dziady. Ekshumacja” Demirskiego, Teatr Polski we
Wrocławiu, 2007), Yael Ronen („Bat Yam” Epsteina i Ronen, Wrocławski
Teatr Współczesny, 2008), Rudolfa Zioly („Orkiestra Titanic” Bojczewa,
Teatr Wybrzeże w Gdańsku, 2007; „Trzy po trzy” Fredry, Teatr Śląski w
Katowicach, 2009), Michałem Zadarą („Kartoteka” Różewicza, Wrocławski
Teatr Współczesny, 2006; „Tykocin” Demirskiego i Zadary, Wrocławski
Teatr Współczesny, 2008; „Utopia będzie zaraz”, Stary Teatr w Krakowie,
2010; „La libertà chiama la libertà Knapika”, Opera Wroclawska, 2010;
„Oresteia Xenakisa”, Teatr Wielki - Opera Narodowa, 2010; „Awantura
warszawska”, Muzeum Powstania Warszawskiego, 2011; „Wielki Gatsby”
wg Fitzgeralda, Teatr Polski w Bydgoszczy, 2011, „Aktor” Norwida, Teatr
Narodowy w Warszawie, 2012), Barbary Wysockiej („Medea Material”
Pascala Dusapina, Teatr Wielki - Opera Narodowa, 2012). Z Janem
Peszkim współpracował przy realizacji „Wesela Figara” Mozarta w
Muzeum Narodowym w Krakowie w 2010 roku i
„Wrońca” wg Dukaja, Wrocławski Teatr Lalek, 2011.

Julia Kornacka

Projektantka mody i autorka kostiumów teatralnych, ur.
1980 w Łodzi. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych
im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. Tworzyła kostiumy do
spektakli m.in.; Barbary Wysockiej, Michała Zadary,
Jana Peszka, Wojtka Klemma, Krzysztofa Garbaczewskiego, Zdzisława
Jaskuły, Igi Gańczarczyk, Remigiusza Brzyka, Ingmara Villquista, Rudolfa
Zioly, Moniki Pęcikiewicz. Współpracuje również z galeriami w Holandii i
Danii, projektując limitowane serie ubrań.

Scena Letnia 2012

Dyrektor Naczelny i Artystyczny: **Jan Tomaszewicz**, Główna Księgową: **Anna Jankowska**, Księgowość: **Anna Bongiana, Anna Kaczałko, Katarzyna Treichel**, Sekretariat teatru: **Bożena Frühauf, Ewa Kunicka, Justyna Martyła**, Biuro Obsługi Widzów: **Lidia Tyborska**, (kierownik), **Magdalena Chlebicka, Grażyna Komorowska, Natalia Saska**, Kierownik techniczny, **Ryszard Jarek**, Maszyniści sceny: **Artur Mazurkiewicz** (brygadier sceny), **Wojciech Mikitynowicz, Artur Nowacki, Rafał Świercz**, Pracownia plastyczna: **Wojciech Janczewski** (kierownik), Pracownia elektryczna: **Piotr Szyszka** (kierownik), **Barbara Mazurkiewicz**, Pracownia akustyczna: **Wojciech Bandkowski** (kierownik), **Andrzej Jabłoński, Jan Szołomicki**, Pracownia krawiecka: **Anna Żurawska, Marzanna Gajda, Czesław Pomiotło**, Pracownia fryzjerska: **Alfreda Nowak** (kierownik), **Ewa Łuczak**, Pracownia stolarska: **Ireneusz Ługowski** (kierownik), **Jan Pelkian**, Rekwizytorka: **Irena Jasińska**, Garderobiana: **Maria Murawska, Ewa Szyszka**, Kierownik magazynów: **Krystyna Zienkiewicz**, Kierowca zaopatrzeniowiec: **Leszek Andrzejewski**, Specjalista bhp, p.poż i oc: **Krzysztof Szczepanek**, Dział gospodarczy: **Wanda Klupczyńska** (kierownik), **Robert Adamiec, Alina Berkowska, Joanna Habet, Wioletta Sudol, Barbara Kasprzak**, Bileterki: **Anna Franciszkowska, Jadwiga Stołowska**, Szatniarki: **Elżbieta Golicz, Jadwiga Drzażdżyńska-Kaleta**

Aktorzy: **Beata Chorążykiewicz, Adrianna Górska, Bogumiła Jędrzejczyk, Teresa Lisowska-Gała, Anna Łaniewska, Edyta Milczarek, Karolina Miłkowska-Prorok, Bożena Perłowska, Małgorzata Paprocka, Kamila Pietrzak-Polakiewicz, Bożena Pomykała-Kukorowska, Joanna Rossa, Marzena Wieczorek, Michał Anioł, Paweł Caban, Przemysław Kapsa, Jarosław Książek, Jan Mierzyński, Artur Nełkowski, Leszek Perłowski, Krzysztof Tuchalski, Cezary Żołyński, Iwona Hauba (inspicjent-sufler)**

W repertuarze: „Mayday”, „Norymberga”, „Kochać”, „Trzy razy Piaf”, „Allo, Allo”, „Złota Kaczka”, „Krzyk”, DZIWACZEK 2 „Bo boisko to nie wszystko”, „Rzeka pełna mleka”

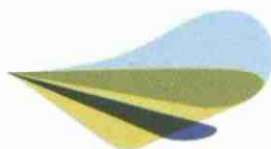
BIURO OBSŁUGI WIDZÓW prowadzi sprzedaż i rezerwację biletów indywidualnych i zbiorowych, oferuje organizację uroczystości, akademii, koncertów, itp.

Czynne od poniedziałku do piątku w godz. 8.00–16.00 oraz na dwie godziny przed rozpoczęciem spektaklu.

Telefony: 95 728 99 39 (biuro BOW), 95 728 99 40 (kasa biletowa),
e-mail: bow@teatr-gorzow.pl

im. J. OSTERWY w GORZOWIE WLKP.
sezon 2012/2013
Dyrektor Naczelny i Artystyczny
Jan Tomaszewicz

Lubuskie
Warte zachodu

„Zakup sprzętu dla Teatru im. J. Osterwy w Gorzowie Wlkp.”
dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Dziękujemy firmie Eidotech za pomoc w realizacji spektaklu

EIDOTECH ●

www.eidotech.com

Wydawca: Teatr im. J. Osterwy w Gorzowie Wlkp. **Redakcja i skład programu:** Ewa Kunicka.
Projekt plakatu: Robert Rumas. **Foto:** Ewa Kunicka, Sławomir Sajkowski